

En arbetsgivare har krävt att en arbetstagare som anmält ledighet med tillfällig föräldrapenning ska uppvisa läkarintyg avseende barnets sjukdom. Sedan arbetstagaren motsatt sig detta och har hon tilldelats en varning, bl.a. för olovlig frånvaro den aktuella dagen. Arbetsdomstolen har funnit att arbetstagaren har missgynnats i strid med 16 § föräldraledighetslagen.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2013-08-21
StockholmDom nr 63/13
Mål nr B 114/12**KLAGANDE**

Grünberger Advokater AB, 556200-9182, Box 7297, 103 90 Stockholm
Ombud: advokaten Pia Nyblaeus, ADN Law Advokatfirma AB, Box 7641,
103 94 Stockholm

MOTPART

S.J. i Bro
Ombud och rättshjälpsbiträde: advokaten Stefan Flemström, Advance
Advokatbyrå Stefan Flemström AB, Täby Centrum, Marknadsvägen 15,
183 34 Täby
Ombud: jur. kand. Caroline Brännström, samma advokatbyrå

SAKEN

skadestånd på grund av missgynnande enligt föräldraledighetslagen

ÖVERKLAGAD DOM

Stockholms tingsrätts dom den 27 september 2012 i mål nr T 11891-11

Tingsrättens dom, se bilaga.

Grünberger Advokater AB (advokatbyrån) har yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens domslut punkt 1, ska avslå S.J:s talan enligt föräldraledighetslagen. Advokatbyrån har även yrkat att Arbetsdomstolen ska befria den från skyldigheten att betala S.J:s rättshjälpskostnader vid tingsrätten och i stället förplikta S.J. att betala advokatbyråns rättegångskostnader där.

S.J. har bestritt ändring.

Parterna har yrkat ersättning för sina kostnader i Arbetsdomstolen.

Parterna har till stöd för sin talan åberopat samma omständigheter som vid tingsrätten. S.J. har således även i Arbetsdomstolen som grund för sin talan åberopat att bolagets åtgärd att kräva att hon skulle uppvisa läkarintyg för den 8 april 2011 utgjort ett missgynnande enligt föräldraledighetslagen (1995:584).

Arbetsdomstolen har, med stöd av 4 kap. 10 § tredje stycket arbetstvistlagen, avgjort målet utan huvudförhandling.

Domskäl

Bakgrund

S.J. har arbetat som receptionist på advokatbyrån. På kvällen den 7 april 2011 meddelade S.J. personalchefen på advokatbyrån att hennes son hade blivit sjuk och att hon påföljande dag – den 8 april 2011 – var tvungen att vara frånvarande från arbetet för vård av barn ("vab"). Personalchefen begärde att hon skulle ge in ett läkarintyg om att sonen var sjuk. S.J. lämnade inte in något läkarintyg. Den 28 april 2011 tilldelades S.J. en varning. Som skäl för varningen angavs ogiltig frånvaro den 8 april 2011 och sena ankomster vid fyra tillfällen. I varningen erinrades hon om att hon kunde komma att sägas upp eller avskedas om beteendet upprepades. I anslutning till att S.J. fick varningen skickade hon mejl till personalchefen och meddelade att hon ansåg att varningen var felaktig och att arbetsgivaren inte hade rätt att kräva läkarintyg när hon vårdade sitt barn med tillfällig föräldrapenning. Hon erbjöd sig också att ta fram en logg från Försäkringskassan som kunde utvisa att hon varit hemma för vård av barn den aktuella dagen. Personalchefen svarade att hon fick varningen för att hon inte gav in läkarintyg och för att hon återigen inte passat sina tider.

Det är ostridigt att S.J. för den 8 april 2011 har ansökt om och erhållit tillfällig föräldrapenning.

Tvisten gäller huvudsakligen om någon eller båda av advokatbyråns åtgärder, att begära in ett läkarintyg för sonens sjukdom och att utdela en varning, utgjort ett missgynnande i strid med 16 § föräldraledighetslagen.

Kortfattad redogörelse för parternas ståndpunkter

S.J.

S.J. har missgynnats i strid med föräldraledighetslagen, dels genom att hon tilldelats en varning med anledning av att hon utnyttjat sin rätt att vara ledig för vård av sjukt barn, dels genom advokatbyråns krav på läkarintyg avseende sonens sjukdom. En arbetsgivare kan inte kräva att en arbetstagare styrker sin rätt till ledighet för vård av barn med läkarintyg. Rätten till ledighet är kopplad till rätten till föräldrapenning och en arbetstagare behöver endast anmäla ledigheten till arbetsgivaren.

Det fanns inte heller någon objektiv omständighet som tydde på att S.J. var olovligt frånvarande den 8 april 2011. Det är riktigt att hon, p.g.a. förseningar i pendeltågstrafiken, kommit för sent till arbetet några gånger men hon har inte i övrigt misskött sina arbetstider eller varit olovligen frånvarande från arbetet. Advokatbyråns krav på läkarintyg har inneburit ett stort obehag för henne. Kravet innebar att hon med risk för att förvärra sonens hälsotillstånd skulle ha tagit honom till läkare för ett intyg. Trots att hon förklarat riskerna och obehaget har arbetsgivaren vidhållit kravet och hon har tagit mycket illa vid sig av arbetsgivarens agerande. Varningen har också varit en ingripande åtgärd eftersom hon erinrats om att hennes beteende skulle kunna medföra avskedande eller uppsägning.

Advokatbyrån

Advokatbyrån har inte missgynnat S.J. i strid med 16 § föräldraledighetslagen. När varningen utdelades trodde advokatbyrån att S.J. inte hade anmält den påstådda vab-dagen till Försäkringskassan. Advokatbyrån var alltså i god tro och får anses ha haft fog för varningen. Eftersom S.J. tidigare misskött sina arbetstider genom sena ankomster och sjukfrånvaro utan skäl har advokatbyrån haft skäl att misstro henne. S.J. har inte heller på något sätt före tvisten, trots arbetsgivarens ifrågasättanden, försökt visa att sonen varit så sjuk att hon varit tvungen att stanna hemma eller att hon sökt tillfällig föräldrapenning.

Varningen var en så kallad LAS-varning och utgör i sig ingen ingripande åtgärd som kan innebära ett missgynnande enligt föräldraledighetslagen. S.J. har inte heller missgynnats i jämförelse med de av hennes arbetskamrater som misstänkts för olovlig frånvaro eller annan misskötsel avseende arbetstiden. Hon har med andra ord behandlats på samma sätt som andra som misstänks för olovlig frånvaro. Varningen avsåg dessutom även upprepade sena ankomster och skulle ha tilldelats S.J. oavsett om hon hade varit hemma för vård av sjukt barn eller inte.

För det fall domstolen finner att S.J. har missgynnats i strid med föräldraledighetslagen finns det skäl att jämka skadeståndet.

Rättsliga utgångspunkter

För att bedöma tvisten bör rätten till föräldrapenning och rätten till föräldraledighet hållas isär.

Rätten till tillfällig föräldrapenning regleras i 13 kap. socialförsäkringsbalken. Där framgår att en förälder, under vissa närmare angivna förutsättningar, har rätt till tillfällig föräldrapenning för vård av ett barn om föräldern behöver avstå från förvärvsarbete i samband med barnets sjukdom. Föräldern ska alltså dels avstå från arbete, dels vårda barnet.

Det är Försäkringskassan som beslutar om tillfällig föräldrapenning. Som underlag för beslutet får Försäkringskassan bl.a. begära in läkarutlåtande (110 kap. 14 § socialförsäkringsbalken). Enligt Försäkringskassans föreskrifter om föräldrapenningsförmåner (FKFS 2010:30) ska en förälder lämna läkarutlåtande från och med åttonde dagen i barnets vårdperiod. Om särskilda omständigheter motiverar att en kontroll utförs kan Försäkringskassan kräva att föräldern lämnar utlåtande tidigare. Att Försäkringskassan kan kräva läkarintyg tidigare än den åttonde dagen i vårdperioden endast när särskilda omständigheter föreligger, bygger uppenbarligen på en avvägning mellan behovet av att motverka missbruk av den tillfälliga föräldrapenningen, å ena sidan, och de kostnader för samhället och de besvär för enskilda som är förknippade med att inhämta läkarintyg, å andra sidan (jfr diskussionen i prop. 2007/08:94 s. 26 och prop. 2012/13:1 utgiftsområde 12 s. 33 f.).

Rätten till ledighet med tillfällig föräldrapenning regleras i 8 § föräldraledighetslagen. Av ordalydelsen följer att rätten till ledighet, såvitt här är av

intresse, är kopplat till att arbetstagaren *får* tillfällig föräldrapenning, dvs. att arbetstagaren sökt och Försäkringskassan senare beviljat tillfällig föräldrapenning. Om ledigheten beror på sjukdom eller smitta krävs inte någon anmälningstid (13 § andra stycket föräldraledighetslagen). Det torde inte föreligga något hinder att arbetsgivaren i efterhand begär att arbetstagaren visar att förutsättningarna för rätt till ledighet med tillfällig föräldrapenning föreligger, dvs. att arbetstagaren har fått tillfällig föräldrapenning. Föräldraledighetslagen ger dock inte något utrymme för en arbetsgivare att, som en förutsättning för ledighet, kräva att arbetstagaren ska styrka att barnet är sjukt genom ett läkarintyg. Att uppställa ett sådant villkor för ledigheten strider mot föräldraledighetslagen.

Av det föregående följer att lagstiftningen bygger på tanken att det är Försäkringskassan och inte arbetsgivaren som har att kontrollera om förutsättningarna för tillfällig föräldrapenning föreligger. En arbetsgivare som misstänker att arbetstagaren begärt tillfällig föräldrapenning utan att vara berättigad därtill kan självklart uppmärksamma Försäkringskassan om detta.

Det kan i sammanhanget nämnas att en förälder som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet lämnat oriktiga uppgifter till Försäkringskassan och på så sätt orsakar fara för att föräldrapenning felaktigt betalas ut gör sig skyldig till bidragsbrott, grovt bidragsbrott eller vårdslöst bidragsbrott, se 2–4 §§ bidragsbrottslagen (2007:612). En arbetstagare som genom sådant brott bereder sig föräldraledighet bryter även mot sina åligganden i anställningen på ett sätt som, beroende på de närmare omständigheterna, kan utgöra saklig grund för uppsägning eller laga skäl för avskedande.

Har S.J. missgynnats i strid med föräldraledighetslagen?

Tvisten rör alltså frågan om advokatbyrån missgynnats S.J. i strid med 16 § föräldraledighetslagen genom att begära in ett läkarintyg för sonens sjukdom och/eller att utdela varningen.

Advokatbyrån har förklarat att byrån när varningen meddelades hade fog för att misstänka att S.J. inte hade ansökt om tillfällig föräldrapenning för den aktuella dagen eller att hon ansökt om tillfällig föräldrapenning utan att ha rätt till sådan ersättning.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning om vad som inträffat. Advokatbyråns åtgärd att kräva att S.J. skulle uppvisa läkarintyg för den 8 april 2011 var inte inriktad på att utröna om hon fått föräldrapenning utan syftade till att klarlägga om hennes son var sjuk. Den 28 april varnades S.J. på grund av ”ogiltig frånvaro den 8 april 2011”. Advokatbyråns personalchef har i ett mejl till S.J. uppgivit att skälet till varningen avseende den 8 april var att hon inte hörtsammats byråns begäran att hon skulle inkomma med läkarintyg. Advokatbyråns uppfattning var uppenbarligen att S.J. varit olovligen frånvarande eftersom hon inte uppvisat något läkarintyg. Advokatbyrån har förklarat att varningen var avsedd som en s.k. LAS-varning och skulle klargöra för S.J. att hon riskerade att sägas upp om hennes beteende upprepades. Arbetsdomstolen konstaterar att ingen av åtgärderna var

inriktade på att i efterhand klarlägga om S.J. beviljats tillfällig föräldrapenning. Åtgärderna innebar i stället att advokatbyrån den 7 april ställde som villkor för ledighet enligt 8 § första stycket 1 föräldraledighetslagen att S.J. skulle uppvisa läkarintyg. Genom varningen har advokatbyrån velat klargöra att S.J. riskerade sin anställning om hon inte fortsättningsvis följde bolagets uppmaning att ge in läkarintyg vid ledighet med tillfällig föräldrapenning.

Frågan är om dessa åtgärder inneburit att S.J. missgynnats i strid med 16 § föräldraledighetslagen. Av bestämmelsen framgår att en arbetsgivare inte får missgynna en arbetstagarare av skäl som har samband med föräldraledighet i en rad uppräknade situationer, bl.a. när arbetsgivaren leder och fördelar arbetet eller vidtar annan ingripande åtgärd mot en arbetstagarare. Arbetsdomstolen har därför att pröva om S.J. missgynnats i bestämmelsens mening. Om så är fallet ska domstolen pröva om missgynnandet har samband med föräldraledigheten och om missgynnande skett i någon av de situationer som omfattas av bestämmelsen.

Det är fråga om ett missgynnande i bestämmelsens mening om arbetsgivarens agerande medför skada eller nackdel för en arbetstagarare, eller om agerandet är förenat med faktisk förlust, obehag eller liknande. Det avgörande är om en negativ effekt uppkommer. Bagatellartade skillnader i behandling utgör inte ett missgynnande (se till det föregående prop. 2005/06:185 s. 81 f. och s. 122 och t.ex. AD 2013 nr 18). Uttrycket har samma innebörd som i diskrimineringslagen (t.ex. AD 2011 nr 23).

Arbetsdomstolen gör i denna del följande bedömning. Kravet att S.J. skulle uppvisa läkarintyg var, som Arbetsdomstolen angivit ovan, inte förenligt med föräldraledighetslagen. Kravet har försvårat för S.J. att utnyttja sin rätt att vara ledig med tillfällig föräldrapenning. Detta har varit till nackdel för henne. Advokatbyrån har genom varningen understrukit att S.J. kan komma att sägas upp om hon är ledig med tillfällig föräldrapenning utan att ge in läkarintyg. De båda åtgärderna har utan tvekan medfört negativa effekter för S.J. och hon har därigenom missgynnats på sätt som avses i 16 § föräldraledighetslagen.

Advokatbyrån har därutöver invänt att S.J. inte blivit missgynnad eftersom hon inte behandlats annorlunda än andra anställda som misstänkts för olovlig frånvaro eller annan misskötsel. Denna invändning saknar enligt Arbetsdomstolen fog för sig. Det är ostridigt att S.J. beviljats tillfällig föräldrapenning för den aktuella dagen. Hon har därför också haft rätt till föräldraledighet. Det är därför inte fråga om olovlig frånvaro. Det är möjligt att fastställa att en person blivit missgynnad utan att jämföra med hur någon annan behandlats. Detta gäller t.ex. om en provanställning avbryts i förtid eller om en förmån dras in (prop. 2005/06:185 s. 82 och t.ex. AD 2011 nr 23). Det avgörande i en sådan situation är om missgynnandet haft samband med föräldraledigheten.

Av utredningen framgår att skälet till att advokatbyrån vidtog åtgärderna var att S.J. utnyttjat sin rätt till föräldraledighet. Åtgärderna hade således

samband med föräldraledigheten. Det är inte nödvändigt att föräldraledigheten utgör det enda eller ens det avgörande skälet till att arbetstagaren missgynnats (prop. 2005/06:185 s. 122 f. och t.ex. AD 2009 nr 56). Det saknar därför betydelse att varningen även avsåg att S.J. vid andra tillfällen kommit sent till arbetet.

Som berörts ovan får arbetsgivaren enligt 16 § föräldraledighetslagen inte missgynna arbetstagare i de situationer som räknas upp i bestämmelsen. De i lagen uppräknade situationerna är avsedda att täcka i princip alla situationer där en arbetsgivares beslut eller handlande har betydelse för en arbetsökande eller en arbetstagare (prop. 2005/06:185 s. 83). Det råder enligt Arbetsdomstolens mening ingen tvekan om att advokatbyråns åtgärder faller in under bestämmelsens tillämpningsområde. Det kan diskuteras om åtgärderna är hänförliga till att arbetsgivaren leder och fördelar arbetet eller om de ska anses innefatta ”annan ingripande åtgärd mot en arbetstagare”. Det tjänar, enligt Arbetsdomstolens mening, i det här fallet inte något syfte att upprätthålla någon tydlig gränsdragning mellan dessa två punkter.

Skadeståndets storlek

Arbetsdomstolen finner alltså, i likhet med tingsrätten, att advokatbyrån har brutit mot 16 § föräldraledighetslagen. Advokatbyrån är därför skyldig att betala allmänt skadestånd till S.J. (22 § föräldraledighetslagen). Enligt Arbetsdomstolens mening är omständigheterna sådana att det allmänna skadeståndet bör sättas något lägre än tingsrätten gjort. Arbetsdomstolen bestämmer skadeståndet till 30 000 kr.

Sammanfattning och rättegångskostnader

Frågan om advokatbyrån missgynnats S.J. i strid med 16 § föräldraledighetslagen har utgjort tyngdpunkten i processen. Advokatbyrån får mot denna bakgrund anses ha förlorat målet i dess helhet, trots att skadeståndet satts ner. Advokatbyrån ska därför betala S.J:s rättegångskostnader såväl vid tingsrätten som i Arbetsdomstolen.

Stefan Flemström har yrkat ersättning enligt rättshjälpslagen med 35 241 kr inklusive mervärdesskatt motsvarande 22,7 timmars arbete. Den begärda ersättningen får anses skälig.

Domslut

1. Med ändring av tingsrättens domslut under punkten 1 förpliktar Arbetsdomstolen Grünberger Advokater AB att till S.J. betala 30 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 19 september 2011 till dess betalning sker.
2. Arbetsdomstolen fastställer tingsrättens domslut punkten 4.
3. Arbetsdomstolen fastställer ersättning enligt rättshjälpslagen till Stefan Flemström för biträdet åt S.J. i Arbetsdomstolen till 35 241 kr, varav 28 193 kr för arbete och 7 048 kr för mervärdesskatt.
4. Arbetsdomstolen förpliktar Grünberger Advokater AB att, i enlighet med den fördelning som rättshjälpsmyndigheten bestämmer, ersätta S.J:s rättshjälpskostnader i Arbetsdomstolen med 35 241 kr.

Ledamöter: Jonas Malmberg, Marianne Jenryd, Per-Anders Edin, Björn Müntzing, Elisabeth Bjar, Per Bardh och Bo Almgren. Enhälligt.

Sekreterare: Charlotte Svanström

Tingsrättens dom (ledamöter: Lars Lundgren, Magnus Hjort och Anna Adolfsson)

BAKGRUND

S.J. var från september 2002 tillsvidareanställd som receptionist hos Grünberger Advokater AB ("Advokatbyrå"). Anställningen avslutades den 25 oktober 2011 sedan Advokatbyrå sagt upp henne p.g.a. arbetsbrist.

Den 7 april 2011 meddelade S.J. personalchefen B.A. att hennes barn hade blivit sjukt och att hon var tvungen att vara frånvarande från arbetet för vård av barn ("VAB") kommande dag, dvs den 8 april 2011. B.A. bekräftade mottagandet av meddelandet samt begärde att S.J. skulle ge in läkarintyg avseende barnets sjukdom. Den 8 april skickade S.J. återigen sms till personalchefen angående läkarintyget och fick till svar besked om till vem hon skulle lämna intyget.

Den 28 april 2011 tilldelades S.J. en varning i vilken varningsorsaken angavs vara dels ogiltig frånvaro den 8 april 2011, dels sena ankomster den 14-16 mars och den 28 april 2011. I varningen erinrades S.J. om att hon kunde komma att sägas upp eller avskedas om en upprepning av detta skulle inträffa.

Den 29 april 2011 mejlade S.J. B.A. och meddelade att hon ansåg att varningen inte var korrekt. Hon erbjöd sig i mejlet att ta fram logg från Försäkringskassan till styrkande av att hon VAB:at. B.A. svarade att hon fick varningen för att hon inte gav in läkarintyg och för att hon återigen inte passat sina tider.

S.J. har även vid tidigare tillfällen tilldelats varningar innehållandes erinran om eventuell uppsägning eller avskedande vid upprepning.

YRKANDEN M.M.

S.J. har – såsom talan slutligen bestämts – yrkat att Advokatbyrån till henne ska betala 50 000 kr i allmänt skadestånd jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 19 september 2011 till dess betalning sker.

Hon har vidare yrkat ränta enligt domslutet på ett tidigare framställt yrkande om 10 000 kr avseende brott mot 8 § LAS. Advokatbyrån har numera betalat det yrkade kapitalbeloppet.

Advokatbyrån har bestritt käromålet i dess helhet.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Målet har med parternas samtycke avgjorts utan huvudförhandling enligt 42 kap. 18 § första stycket 5. rättegångsbalken.

GRUNDER

S.J. har anfört följande. Advokatbyrån har missgynnat henne i strid med 16 § föräldraledighetslagen (1995:584) genom att tilldela henne en varning med anledning av att hon utnyttjat sin rätt att vara ledig för VAB och genom att kräva att hon uppvisar läkarintyg avseende sitt barns sjukdom för att ha rätt till ledighet för VAB. Hon har därför rätt till allmänt skadestånd enligt 22 § samma lag.

Advokatbyrån har anfört följande. Den har inte missgynnat S.J. i strid med föräldraledighetslagen. En s.k. LAS-varning utgör ingen åtgärd som kan innebära missgynnande. Begäran om läkarintyg, vilket i och för sig torde sakna arbetsrättsligt stöd, innebär i sig heller ingen åtgärd som kan innebära missgynnande. Ingen av dessa åtgärder innebär för övrigt att S.J. missgynnats i jämförelse med andra anställda som misstänks för olovlig frånvaro eller annan misskötsel avseende arbetstiden.

DOMSKÄL

Enligt 8 § första stycket 1. föräldraledighetslagen har en arbetstagare rätt till ledighet under den tid då han eller hon får tillfällig föräldrapenning från Försäkringskassan. I målet är ostridigt att Försäkringskassan beviljat och utbetalat tillfällig föräldrapenning till S.J. för aktuell dag. Enligt 13 § nämnda lag behöver ledigheten inte anmälas till arbetsgivaren i förväg om ledigheten beror på sjukdom eller smitta. Det finns inte heller någon skyldighet för arbetstagaren att styrka barnets sjukdom med läkarintyg. Det kan alltså konstateras att S.J. haft rätt till ledighet enligt föräldraledighetslagen.

Enligt 16 § föräldraledighetslagen får en arbetsgivare inte missgynna en arbetstagare av skäl som har samband med föräldraledighet bl.a. när arbetsgivaren säger upp, avskedar, permitterar eller vidtar annan ingripande åtgärd mot en arbetstagare. Enligt tingsrättens mening måste en s.k. LAS-

varning med hot om uppsägning eller avsked betraktas som en ingripande åtgärd i lagens mening. En sådan varning syftar till att påtala en försummelse eller misskötsamhet hos en arbetstagare. Ur arbetsgivarens perspektiv syftar den också till att utgöra dokumenterat underlag för en framtida uppsägning eller avsked. Arbetsdomstolen har i praxis uttalat att för att saklig grund för uppsägning på grund av personliga skäl ska anses föreligga krävs det som regel att arbetstagaren har fått åtminstone en otvetydig varning om att hans eller hennes anställning är i fara. I linje härmed konstaterar tingsrätten också att tilldelandet av LAS-varningen i sig även utgör ett missgynnande i lagens mening.

Att kräva läkarintyg för att styrka rätt till ledighet för vård av barn kan dock – om än felaktigt – inte anses vara en tillräckligt ingripande åtgärd.

När det gäller sambandsfrågan framgår av sms- och mejlkommunikation mellan S.J. och B.A. att det redan från början varit tydligt för Advokatbyrån att det var föräldraledighet som var anledningen till frånvaron den 8 april 2011. Varningen är formulerad så att den avseende olovlig frånvaro tar sikte specifikt på denna dag. Det föreligger således ett tydligt samband mellan varningen och föräldraledigheten. Vidare kan nämnas att det för att ett missgynnande enligt föräldraledighetslagen ska anses föreligga är tillräckligt att föräldraledigheten har varit en av flera orsaker till missgynnandet.

Advokatbyrån har alltså genom att varna S.J. för frånvaro på grund av föräldraledighet brutit mot 16 § föräldraledighetslagen och S.J. har därför rätt till allmänt skadestånd enligt 22 § samma lag. Vad Advokatbyrån anfört om att hon inte missgynnats i jämförelse med andra anställda i en liknande situation föranleder inte annan bedömning. Med beaktande av samtliga omständigheter får det av S.J. yrkade beloppet betraktas som skäligt.

S.J. har även rätt till ränta på det tidigare yrkade beloppet avseende brott mot formföreskrift i LAS.

Stefan Flemströms yrkade ersättning enligt rättshjälpslagen är skälig. Advokatbyrån ska såsom tappande part ersätta kostnaden enligt den fördelning som Rättshjälpsmyndigheten bestämmer.

DOMSLUT

1. Grünberger Advokater AB ska till S.J. betala 50 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 19 september 2011 till dess betalning sker.
2. Grünberger Advokater AB ska dessutom till S.J. betala ränta enligt 6 § räntelagen på 10 000 kr från den 19 september 2011 t.o.m. den 8 februari 2012 och på 5 000 kr från den dagen t.o.m. den 24 augusti 2012.
3. Tingsrätten fastställer ersättning enligt rättshjälpslagen till Stefan Flemström med – rätt räknat - 80 351 kr, varav 78 010 kr avser arbete, 2 071 kr tidsspillan och 270 kr utlägg. Av beloppet avser 16 071 kr mervärdesskatt.
4. Grünberger Advokater AB ska betala ersättning för S.J:s rättshjälpskostnader med 80 351 kr. Beloppet ska betalas enligt den fördelning som Rättshjälpsmyndigheten bestämmer.